

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: OT/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010188
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2022:3622010188.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v trestnej veci proti obžalovanému U. G., nar. XX.XX.XXXX Y. J., trvale bytom P. XXX, obžalovanému pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.10.2022 v Partizánskom, takto

rozhodol:

Obžalovaný U. G., nar. XX.XX.XXXX Y. J., trvale bytom P. XXX, toho času vo väzbe v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava,

sa uznáva za vinného, že:

dňa 26.09.2022 v čase o 17:18 hod viedol nákladné motorové vozidlo značky H.-L. Y. s evidenčným číslom J. v obci Hradište po ceste II/579 v smere od obce Skačany k ceste I/9, keďže spôsob jeho jazdy s vozidlom odôvodňoval podozrenie, že ako vodič tohto vozidla môže byť ovplyvnený návykovou látkou, bol obvinený následne v obci Hradište za pomoci svetelného a zvukového znamenia zastavovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske, na čo obvinený nereagoval, pokyn na zastavenie vozidla neuposlúchol a v jazde pokračoval ďalej, pričom s vozidlom zastavil až pred rozostavaným rodinným domom bez popisného čísla, vedľa rodinných domov č. XX a č. XX, následne bol obvinený pri kontrole príslušníkmi Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie či nie je ovplyvnený návykovou látkou, obvinený sa dychovej skúške odmietol podrobiť, následne bol obvinený príslušníkmi PZ vyzvaný, aby sa podrobil lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi na zistenie či nie je ovplyvnený návykovou látkou, ktorému sa však obvinený odmietol podrobiť, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie

teda:

pri výkone inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou a odmietol sa podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

čím spáchal:

prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. zák.“).

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. n) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaraďuje obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. n) Tr. zák. súd ukladá obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 22 (dvadsaťdva) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal na tunajšom súde dňa 28.09.2022 podľa § 234 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. por.“), v spojení s § 204 ods. 1 Tr. por. obžalobu na obžalovaného (v tom čase obvineného) U. G., nar. XX.XX.XXXX, na tom skutkovom základe, že dňa 26.09.2022 v čase o 17:18 hod viedol nákladné motorové vozidlo značky H.-L. Y. s evidenčným číslom J. v obci Hradište po ceste II/579 v smere od obce Skačany k ceste I/9, keďže spôsob jeho jazdy s vozidlom odôvodňoval podozrenie, že ako vodič tohto vozidla môže byť ovplyvnený návykovou látkou, bol obvinený následne v obci Hradište za pomoci svetelného a zvukového znamenia zastavovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske, na čo obvinený nereagoval, pokyn na zastavenie vozidla neuposlúchol a v jazde pokračoval ďalej, pričom s vozidlom zastavil až pred rozostavaným rodinným domom bez popisného čísla, vedľa rodinných domov č. XX a č. XX, následne bol obvinený pri kontrole príslušníkmi Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie či nie je ovplyvnený návykovou látkou, obvinený sa dychovej skúške odmietol podrobiť, následne bol obvinený príslušníkmi PZ vyzvaný, aby sa podrobil lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi na zistenie či nie je ovplyvnený návykovou látkou, ktorému sa však obvinený odmietol podrobiť, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Súd po vypočutí obžalovaného (v tom čase obvineného) dňa 30.09.2022 rozhodol vo veci trestným rozkazom zo dňa 30.09.2022 č.k. OT/35/2022-70, proti ktorému podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu odpor. Súdu bol doručený dňa 05.10.2022, pričom obhajcovi bol trestný rozkaz doručený dňa 04.10.2022. Odpor je teda podaný včas.

Súd na prejednanie veci nariadil hlavné pojednávanie na 31.10.2022 o 08:30 hod, na ktoré predvolal obžalovaného (v tom čase obvineného), navrhnutých svedkov H. F. a Y. R. a o ktorom upovedomil obhajcu a prokurátora.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. obžalovaný odpovedal „áno“. Uviedol teda, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin. Súd po vyjadrení prokurátora a obhajcu toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Preto bolo v súlade s § 257 ods. 8 Tr. por. vykonané len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Samosudca v súlade s § 296 Tr. por. na pojednávaní prečítal a oboznámil obsah listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie o treste, a to odpis z registra trestov na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 24, lustráciu Avízo č.l. 25, výpis z ústrednej evidencie priestupkov č.l. 26 až 27, evidenčnú kartu vodiča č.l. 28 až 34, evidenčnú kartu vozidla č.l. 35, evidenciu zbrojných preukazov č.l. 36, lekársku správu č.l. 38, uznesenie Okresného súdu Partizánske zo dňa 24.08.2022 č.k. 1Tp/15/2022-22 na č.l. 51 a trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 30.09.2022 č.k. OT/35/2022-70. Žiadna zo strán k listinným dôkazom žiadne vyjadrenie alebo pripomienku nevzniesla.

Z vykonaného dokazovania súd pre potreby rozhodnutia o treste zistil, že podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doteraz trikrát súdne trestaný. Prvýkrát rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 10.10.2012 sp. zn. 2T 134/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.12.2013 sp. zn. 23To/3/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.12.2013 pre trestný čin podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (sprenevera) na trest odňatia slobody podmienene na 1 rok 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 10 mesiacov do 10.10.2015, na páchatel'a sa hľadá, akoby nebol odsúdený, trest bol zrušený. Druhýkrát bol odsúdený Okresným súdom Prievidza rozsudkom zo dňa 19.02.2013 v konaní sp. zn. 3T 236/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2014 sp. zn. 23To 113/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.01.2014 pre trestný čin podľa §

221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (podvod), pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie. Ostatnýkrát bol odsúdený tunajšom súdom, a to rozsudkom dohodou zo dňa 16.12.2014 sp. zn. 1T 42/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.12.2014 pre trestný čin podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. (neodvedenie dane a poisťného) podmiennečne na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 10.12.2016, bola mu uložená povinnosť zaplatiť dlžné poisťné a dlžnú daň, pričom uložený trest je súhrnný, pričom trest uložený rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 10.10.2012 sp. zn. 2T 134/2012 bol zrušený a na páchatel'a sa hľadá, akoby nebol odsúdený.

Podľa lustrácie v systéme AVÍZO je obžalovaný trestne stíhaný v inej trestnej veci, vedenej pod ČVS 248/22.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky súd zistil, že obvinený bol postihnutý v priestupkových konaniach pre spáchanie dopravných priestupkov, a to priestupkov spáchaných dňa 13.03.2022 (prekročenie rýchlosti), 25.01.2022 (iné porušenie predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky), 07.07.2021 (prekročenie rýchlosti), 19.01.2021 (nerešpektovanie dopravného značenia), 17.02.2020 (rýchlosť jazdy), 29.08.2019 (rýchlosť jazdy), 05.07.2019 (rýchlosť jazdy), 12.02.2019 (nerešpektovanie dopravného značenia), 06.02.2019 (iné závažné porušenie pravidiel cestnej premávky), 19.11.2018 (jazda bez technickej alebo emisnej kontroly vozidla), 06.06.2018 (prekročenie rýchlosti), 27.02.2018 (nerešpektovanie dopravného značenia), 13.10.2018 (jazda bez osvetlenia), 31.07.2016 (nerešpektovanie dopravného značenia).

Z evidenčnej karty vodiča vyplývajú postihnutia za rovnaké priestupky ako vyplýva z evidencie priestupkov a navyše priestupky z 25.01.2016, 27.11.2014, 08.11.2014 a 21.06.2012, vodičský preukaz obžalovaný zadržaný nemal.

Z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že vozidlo, ktoré obžalovaný v čase skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, viedol, je vo vlastníctve a v držbe spoločnosti H. R. R. K. S., IČO: XX XXX XXX, so sídlom P. XXX. Podľa evidencie zbrojných preukazov obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu.

Z lekárskej správy zo dňa 26.09.2022 súd zistil, že obžalovaný mal pred vyšetrením podľa subjektívnej anamnézy „údajne“ piť alkohol.

Z uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 24.08.2022, č.k. 1Tp/15/2022-22 súd zistil, že obžalovaný je trestne stíhaný aj v inom trestnom konaní, a to pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. V uvedenom konaní súd rozhodoval o väzbe obvineného, pričom ho prepustil zo zadržania na slobodu a nahradil dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného priadku u obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka. Zároveň mu súd uložil povinnosti a obmedzenia - pravidelne, v čase, ktorý určí probačný a mediačný úradník, dostavovať sa pred probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Partizánske, zákaz úmyselne sa priblížiť k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, zákaz kontaktovania poškodenej v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a povinnosť oznámiť súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu pobytu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.08.2022 a vykonateľnosť dňa 24.08.2022, a to v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2Tpo/71/2022-28 zo dňa 30.08.2022.

Po vykonanom dokazovaní prokurátor navrhol obžalovaného uznať vinným na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe a vymerať mu trest odňatia slobody v zmysle § 289 ods. 2 Tr. zák. použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák. v prvej polovici zákonnej trestnej sadzby a zároveň uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák. v prvej polovici upraveného zákonného rozpätia.

Obžalovaný uviedol, že sa priznal. K doterajším odsúdeniam uviedol, že podmienky „boli splnené“. K priestupkom uviedol, že zaplatil uložené pokuty, preto by podľa neho nemali byť zohľadnené. Jeho trest súvisí s § 360 (Tr. zák. - pozn. súdu), kde je súbežné trestné stíhanie a v ktorej veci sa cíti byť nevinný. Bol obvinený bývalou priateľkou, ktorá na neho už podala tri trestné oznámenia, z ktorých dve boli odmietnuté. Je síce obvinený, ale snaží sa obhájiť. Nemyslel si, že aj takto môže porušiť probáciu. Sudca na krajskom súde sa ho pýtal len, či sa vie vyhnúť priateľke, nevedel, že sa to týka aj trestných činov. Takto sa nerešpektuje prezumpcia nevinu. Ak by mu bol zmiernený trest a bol by prepustený, respektíve mu bola „udelená podmienka“, bude viesť riadny život. Necíti sa byť žiadnym recidivistom. Samosudca sa ho vzhľadom k uvedeným okolnostiam opýtal, či žiada rozhodnúť aj o prepustení z väzby, pričom obžalovaný po porade s obhajcom uviedol, že žiada len rozhodnúť o podmiennečnom treste. Následne samosudca dal možnosť obžalovanému pokračovať v záverečnom vyjadrení, po čom už len dodal, že aj druhé trestné oznámenie bolo zamietnuté a viac nechce uviesť.

Obhajca obžalovaného k veci uviedol, že navrhuje vzhľadom na prijaté vyhlásení o vine a prevažujúce poľahčujúce okolnosti uložiť trest podľa § 289 ods. 2 (Trestného zákona) na samom základe trestnej sadzby.

Ako posledné slovo obžalovaný uviedol, že keď mu bola „uložená probácia“, snažil sa vysvetliť, ako to bolo, ale sudca mu povedal, že nerieši jeho vinu alebo nevinu, ale jeho väzbu podľa § 360. V zápisnici je zapísané, že jeho priateľka bola na druhý deň stiahnuť obvinenie, čo sudca vedel, ale si to vysvetlili, že obhajovať sa bude potom. Navrhovateľka to nemohla stiahnuť, keďže by na ňu bolo vedené trestné stíhanie pre krivú výpoveď.

Čo sa týka posúdenia viny obžalovaného, tu súd vychádzal z jeho vyhlásenia, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Uvedený skutok je právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaný je osobou, ktorá má trestnú zodpovednosť. Konaním, ktoré sa mu kladie za vinu mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, pretože vedenie motorového vozidla vzhľadom k fyzikálnym vplyvom pri prevádzke motorového vozidla (v dôsledku rýchlosti, rozmerov a hmotnosti vozidla) nesie v sebe určitú mieru nebezpečenstva a riziko škodlivých následkov na živote, zdraví i majetku pri prípadnom strete s osobou, iným motorovým vozidlom či vecou. Obžalovaný sa pri výkone tejto činnosti celkom nepochybne odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou a odmietol sa podrobiť aj lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. V príčinnej súvislosti so svojím konaním (s odmietnutím sa podrobiť vyšetreniu pri vedení motorového vozidla) porušil záujem chránený Trestným zákonom na zabránení vzniku a na odvrátení nebezpečenstva, ktoré by mohlo hroziť iným. Osobitne porušil záujem štátu na ochrane života, zdravia a majetku iných osôb, ktoré by mohli byť ohrozené činnosťou páchatel'a, vrátane záujmu kontrolovať osoby, ktoré vykonávajú takúto rizikóvu činnosť, zvlášť ak ide o vodičov motorového vozidla. Tento záujem je natoľko závažný, že ho štát chráni aj prostriedkami trestného práva. Jeho porušenie je teda naplnením jedného zo znakov skutkovej podstaty prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky. Obžalovaný spáchal skutok v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., keďže ako vodič motorového vozidla vedel, že svojím konaním môže také porušenie zákona spôsobiť, a zároveň chcel toto porušenie spôsobiť (vedel, že sa má povinnosť podrobiť kontrole a z vlastnej vôle sa kontrole podrobiť odmietol). Tým boli u obžalovaného naplnené všetky znaky trestného činu - prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.

Za tento trestný čin je možné uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok.

Súd pri rozhodovaní o treste vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uložený trest má v prvom rade zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný je podľa výsledkov dokazovania osobou, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť na úseku dopravy. Trestnou činnosťou má súd na mysli trestnú činnosť v širšom zmysle, teda nie výlučne páchanie trestných činov, ale aj páchanie priestupkov. Obžalovaný sa opakovane dopúšťa páchania dopravných priestupkov. Hoci poukázal na to, že pokuty za priestupky zaplatil, na negatívne posúdenie jeho osoby ako osoby porušujúcej právne predpisy to žiaden vplyv nemá. Na jeho predchádzajúce odsúdenia súd pri posudzovaní prípadných príťažujúcich okolností neprihliadal, pretože ide o odsúdenia na tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom (a upustenie od potrestania) a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Nie je však možné celkom tieto odsúdenia opomenúť pri hodnotení osoby obžalovaného. Viaceré odsúdenia totiž naznačujú, že miernejšie tresty doteraz použité proti odsúdenému nemali na neho dostatočný vplyv. Trest má aj vytvoriť páchatel'ovi podmienky k tomu, aby viedol riadny život a má zároveň vyjadriť aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Spoločnosť bezpodmienečne trvá na tom, aby motorové vozidlá viedli len osoby, ktoré sú na ich vedenie plne spôsobilé a ktoré nie sú negatívne ovplyvnené akoukoľvek omamnou látkou. Preto trvá na zásadnej povinnosti vodičov motorových vozidiel podrobovať sa skúške na prítomnosť týchto látok v organizme. Porušenie povinností nepožívať pred a počas vedenia motorového vozidla omamné a psychotropné látky totiž môže mať a častokrát aj má fatálne následky na životoch iných osôb, i závažné následky na majetku. Preto je legitímne, ak spoločnosť požaduje dôrazné odsúdenie páchatel'ov takýchto trestných činov. Súd považuje za celkom dôvodné a legitímne v prípade spáchania takéhoto trestného činu páchatel'om, ktorý

sa opakovane dopúšťa priestupkov na úseku dopravy a ktorý zároveň už bol v minulosti trestaný, uplatniť proti páchatelovi iný ako tzv. „alternatívny trest“, teda trest odňatia slobody.

Súd zvažoval, či je možné výkon trestu odňatia slobody u obžalovaného podmiennečne odložiť, dospel však k negatívnemu záveru. Pre potrestanie obžalovaného trestom odňatia slobody bez jeho podmiennečného odloženia sa súd rozhodol s prihliadnutím k osobe obžalovaného najmä preto, že tento trestný čin spáchal, hoci bolo v inom trestnom konaní rozhodnuté o nahradení väzby u obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka. Obžalovaný si teda musel byť viac ako iný bežný občan vedomý toho, že je povinný vyhýbať sa trestnej činnosti. Napriek hrozbe iného trestného stíhania, napriek hrozbe väzby v tomto inom trestnom konaní, obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin. Je potrebné dôrazne podotknúť, že súd nepovažuje obžalovaného za vinného v inom trestnom konaní, hľadá na neho ako na nevinného. Pri ukladaní trestu posudzuje však jeho osobu cez jeho správanie počas vedenia iného trestného konania, nie podľa výsledku tohto iného trestného konania. Toto jeho správanie dáva dôvod, aby bol potrestaný trestom odňatia slobody, ba dokonca, aby tento trest bol spojený s jeho výkonom. Len takým spôsobom sa u obžalovaného dosiahnu účely trestania - najmä individuálna prevencia, ale aj vyjadrenie opovrhnutia spoločnosti jeho konaním.

Pri rozhodovaní o konkrétnej výmere uloženého trestu odňatia slobody súd posudzoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zistil pritom, že na prospech obžalovaného je možné pričítať jednu poľahčujúcu okolnosť, a to s poukazom na jeho vyhlásenie o vine poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Obžalovaný totiž napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom tým, že urobil vyhlásenie o vine. Priťažujúcu okolnosť súd nezistil. Trest bolo teda možné uložiť v zníženom zákonnom rozpätí podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., teda s hornou hranicou zníženou o jednu tretinu. V prípade trestu odňatia slobody je teda trestná sadzba do 8 mesiacov. Súd uložil trest v samej spodnej hranici trestnej sadzby, s prihliadnutím na to, že obvinený síce bol už trestaný, ale len na tresty s podmiennečným odkladom ich výkonu, pričom sa na neho hľadá, ako by nebol odsúdený, ako aj s prihliadnutím na napomáhanie v objasňovaní trestnej činnosti svojim procesným postojom na hlavnom pojednávaní. Súd prihliadol aj na následok spáchaného trestného činu, teda že pri jeho spáchaní nedošlo k škode. Preto má súd za to, že postačí trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace. Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, bude trest vykonávať v ústave s minimálnym stupňom stráženia s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Keďže skutok bol spáchaný pri vedení motorového vozidla, súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a to v spodnej hranici zníženej trestnej sadzby, s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností (§ 38 ods. 3 Tr. zák.). Horná hranica zákonnej trestnej sadzby 1 až 10 rokov sa znižuje o jednu tretinu, pričom keďže sa v súlade s § 38 ods. 8 Tr. zák. vychádza z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby (10 rokov - 1 rok = 9 rokov, z čoho 1/3 sú tri roky), znížená horná hranica trestnej sadzby je 7 rokov, teda 84 mesiacov. Pre výmeru v samej spodnej hranici tohto rozpätia, teda 22 mesiacov sa súd rozhodol z dôvodu, že takto určený trest bude dostatočný pre zabezpečenie ochrany spoločnosti i pre prevýchovu páchatela. Zároveň súd považoval takto uloženým trestom za potrebné vyjadriť aj tú skutočnosť, že oproti pôvodnému rozhodnutiu trestným rozkazom došlo k zmene v podiele poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, preto uložil trest miernejší. Aj s prihliadnutím na to, že výkon trestu odňatia slobody sa do trestu zákazu činnosti nezapočítava, má súd za to, že uložený trest 22 mesiacov bude zodpovedať všetkým zásadám ukladania trestov. Zároveň tento trest vyjadruje spoločenskú potrebu postihovať nezodpovedné správanie vodičov za volantom motorových vozidiel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Partizánske), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. Proti rozhodnutiu o vine však nie je možné podať odvolanie ani dovolanie, okrem prípadu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, teda že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.